

Aan: het College van B & W Gemeente Bergen
Postbus 175
1860 AD Bergen

Datum: 27 september 2011

Betreft: evaluatie en doorontwikkeling MOV

Geacht College,

De Wmo-Adviesraad (hierna te noemen de adviesraad) heeft zich op 20 september, de avond na Prinsjesdag, beraden over het toekomstig Wmo-beleid binnen de gemeente Bergen. Uit hetgeen op die dag in Troonrede en Miljoenennota naar voren is gebracht blijkt dat er op het gebied van maatschappelijke ondersteuning veel staat te gebeuren. Er zullen zaken gaan veranderen en dat brengt een zekere mate van onzekerheid met zich mee.

Om die reden heeft de adviesraad besloten om dit onderwerp aan de hand van een aantal thema's in brede zin en richtinggevend te bespreken. Daarbij merkt de adviesraad op dat haar oordeel, als gevolg van de geschetste omstandigheden, slechts een voorlopige kan zijn. In het vervolg van dit schrijven komen de besproken thema's aan de orde:

1. Wonen, welzijn en zorg

Iedereen, die in een zorgsituatie verkeert, heeft te maken met een aantal **belastende factoren**. Allereerst zijn er de wachtlijsten in de zorg omdat de indicatie-eisen voor de toegang zwaarder worden.

Daarbij komt dat de behandeltime in ziekenhuizen steeds korter wordt uit overwegingen van efficiency maar ook door verbeterde medische technieken. In dit verband is er dus sprake van een groeiende scheiding tussen de "cure" (de medische ingreep) en de "care" (de zorg erna). Het praktisch effect is dat mensen in een zorgsituatie voor herstel en/of verdere behandeling thuis meer zorg zullen vragen.

Daarbij waarschuwen deskundigen voor een ernstige toename van ouderdomsziekten, zoals dementie, die de druk op de woonomgeving zal versterken.

Om die redenen zal de zorgvraag in de woonomgeving in de toekomst sterk groeien. De vraag is of de zorgketen in de wijk daaraan kan voldoen.

Zorgketens zullen dus verder moeten worden ontwikkeld en ondergebracht in accommodaties, bij voorkeur zo dicht als mogelijk in de buurt van zorgvragers. Dit zijn de zogenaamde "**woonservice zones**". Een dergelijke zorgketen bestaat uit de huisarts, apotheek, wijkverpleging, revalidatie, mantelzorg, thuiszorg en vrijwilligershulp.

De kans op een goed functionerende zorgketen, en dat geldt met name voor de mantelzorg en vrijwilligershulp, is groter in een samenleving met **vitaliteit**. Vitaliteit betekent in dit verband dus de veerkracht van de directe omgeving om hulp en zorg te leveren in die gevallen waar dat noodzakelijk is.

Vitaliteit wordt mede bepaald door een evenwichtige opbouw naar leeftijd van de bevolking (demografie) in de samenleving. Dat evenwicht tussen jong en oud staat in onze gemeente sterk onder druk, er is zelfs sprake van **demografische scheefgroei**. Dat is pijnlijk want juist

steunpunten als mantelzorg en vrijwilligershulp worden met nadruk in de Wmo genoemd, en die komen onder druk te staan.

Om die impasse te doorbreken meent de adviesraad dat het toekomstig MOV beleid in dit kader langs twee sporen zal moeten lopen, namelijk:

1^e) via de **aanpak van de demografische scheefgroei** streven naar een meer **vitale samenleving**, en

2^e) via de opzet van **woonservice zones** streven naar de ontwikkeling van plaatselijke **zorgketens**.

En daarmee is in de visie van de adviesraad de cirkel rond. Het toekomstige **woonbeleid** van de gemeente Bergen zal een geïntegreerd geheel moeten zijn gericht op de genoemde vier aandachtspunten.

Een dergelijk beleid vormt een belangrijke **ontlastende factor** voor de zorgvrager en past in de doelstellingen van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning, die onder meer de bevordering van de leefbaarheid en sociale samenhang, de deelname aan het maatschappelijk verkeer en de voorzieningen aan mensen met een beperking nastreeft.

2. Mantelzorg en vrijwilligerswerk

De adviesraad heeft kennis genomen van de concept-beleidsnotitie mantelzorgwonen en is positief over de richting van de daarin geschetste gedachtegang. Daarbij realiseert de adviesraad zich dat de praktische uitvoering in individuele gevallen weerbarstiger zal kunnen zijn dan de theorie, maar de algemene lijn in de notitie wordt zeer gewaardeerd.

Verder heeft de adviesraad met belangstelling kennis genomen van het tevredenheids onderzoek mantelzorg. Daaruit blijkt onder meer dat de beperkingen van ouderen in onze gemeente beduidend hoger zijn dan in de referentiegroep. Deze waarneming sluit aan bij datgene wat hiervoor al is omschreven als demografische scheefgroei. Verder is opmerkelijk dat men in 1/3 van de gevallen behoefte heeft aan informatie, advies en begeleiding. Dit is een aandachtspunt.

Uit het tevredenheids onderzoek Wmo blijkt dat de deelname van vrijwilligers in de kern Bergen het laagst is, ruim één op de drie. Tevens blijkt dat in alle drie kernen van de gemeente de bekendheid van de vacaturebank vrijwilligers laag is (meer dan 75%). Ook hier ligt dus een aandachtspunt.

3. Jeugd

De adviesraad heeft vastgesteld dat zeer veel middelen zijn geïnvesteerd in het Centrum voor Jeugd en Gezin. Daar tegenover staat dat de adviesraad onvoldoende zicht heeft op de daarmee bereikte resultaten. Dat betreft met name de groep tussen 12 tot 18 jaar. De adviesraad is van mening dat in die groep in probleemgevallen vooral een preventieve aanpak van groot belang kan zijn. Verder ontvangt de adviesraad geluiden van ouders die niet goed weten waar zij terecht kunnen voor hulp en ondersteuning. In de praktijk blijkt men namelijk in veel gevallen hulp te vragen aan instituten die meer zijn ingericht voor de zware gevallen (Parlan, GGZ, MEE) dan in de feitelijke situatie noodzakelijk is.

Er is dus kennelijk behoefte aan gerichte voorlichting op dit gebied.

4. Informatie, voorlichting en cliëntbenadering

In de loop van dit jaar heeft de adviesraad zich ter plaatse laten informeren over de wijze waarop de gemeente de informatie en voorlichting aan cliënten heeft georganiseerd. De op die wijze verkregen voorlichting werd als zeer verhelderend en positief ervaren.

Tevens hebben leden van de adviesraad zich door bezoek aan congressen op de hoogte gesteld van de veranderende inzichten in de benadering van de maatschappelijke ondersteuning en dan met name op wat in het jargon “de Kanteling” wordt genoemd.

De kanteling legt de nadruk op het denken in de oplossing van problemen van individuele cliënten in plaats van het denken in (individuele) voorzieningen. Het is een trendbreuk waarbij de uitvoering van de Wmo verschuift van aanbod gericht naar vraag gestuurd. Het doel is het leveren van **maatwerk** aan de individuele cliënt.

De adviesraad is voorstander van een dergelijke aanpak.

Als toelichting het volgende:

In het contact met cliënten heeft de gemeente een compensatieplicht. Die verplicht de gemeente om de beperkingen van een burger te verhelpen zodat die burger mee kan doen in de samenleving. Daarbij kijkt de gemeente in overleg met die burger naar zijn leven en naar wat voor hem/haar de beste oplossing is. In elke individuele situatie zal moeten worden gezocht naar de meest passende voorziening. Dit betekent dat vanuit de mens en niet vanuit de beperking naar oplossingen wordt gezocht. Het streven is om belemmering(en) van de burger op het gebied van **zelfredzaamheid** en deelname aan het normale maatschappelijke verkeer zo veel als mogelijk weg te nemen.

Zelfredzaamheid wordt omschreven als “het lichamelijk, verstandelijk, geestelijk en financiële vermogen om zelf voorzieningen te treffen die deelname aan het normale maatschappelijke verkeer mogelijk te maken”.

De kern van zelfredzaamheid is dat iedereen de mogelijkheid moet krijgen om zelfstandig in de samenleving mee te kunnen doen. Omdat iedereen anders is vraagt dat om maatwerk.

Iedereen heeft een eigen verantwoordelijkheid naar de samenleving, maar de samenleving heeft ook een verantwoordelijkheid naar het individu. Deze gelijkwaardige uitgangspositie zit in het woord “zelfredzaamheid”.

De “kanteling” in de Wmo betekent concreet dat de wet een traject ingaat van zorgwet naar participatiewet. Dat betekent dat iedereen, op eigen wijze, op alle levensterreinen meedoet. Het accent ligt daarbij niet meer op voorzieningen verstrekken maar op problemen oplossen, in combinatie met het versterken van de sociale samenhang en eigen kracht.

Het betekent ook een omslag in denken. Voor de burger geldt dat er wordt gedacht in oplossingen, het denken in (individuele) voorzieningen wordt losgelaten. Voor de gemeente geldt dat het denken in standaard oplossingen wordt losgelaten en wordt vervangen door denken in maatwerk en resultaat. Maatschappelijke organisaties zullen moeten denken in behoeften en niet in aanbod.

Namens de Wmo-Adviesraad,

Th. Schrijver, plv. voorzitter.

Laureen Hulskamp - Doorgest.: Reactie op vragen WMO aan Sportraad

Van: Mario Weima
Aan: Laureen Hulskamp
Datum: 10/13/2011 11:46
Onderwerp: Doorgest.: Reactie op vragen WMO aan Sportraad

Hierbij de inbreng van de Sportraad

>>> "Maaïke - Sportraadbergen.nl" <maaike@sportraadbergen.nl> 10/11/2011 9:58 >>>
 Hoi Mario,

Wij hebben ons best gedaan om in de zeer korte tijd die ons restte een basis idee te vormen over het WMO beleidsplan. Onze eerste inbreng vind je hieronder:

Vanuit de resultaten van de Evaluatie; kwalitatieve interviews met collega beleidsmedewerkers, het klanttevredenheidsonderzoek onder inwoners en de Benchmark hebben wij de volgende (mogelijke) speerpunten benoemd voor het nieuwe Wmo beleidsplan.

1. Opvangen Vergrijzing: Basispakket Zorg en Welzijn per kern
2. Aandacht voor Jeugd
3. Ondersteuning voor Vrijwilligers
4. Ondersteuning voor Mantelzorgers
5. Communicatie gaan verbeteren met Burgers
6. Anders denken, anders doen

Zou u als sportraad na willen denken over hoe overheid, hulpverleners, professionals en burgers maatschappelijke participatie gezamenlijk vorm geven. M.a.w. Hoe kunnen sportverenigingen zich inzetten burgers mee te laten doen in de samenleving en hoe kunt de gemeente u daarbij ondersteunen?

- **Wat kan beter/ anders / wat moeten we continueren?** De sport is al goed opweg, mede door het bestaan van de Sportraad. Er is aandacht voor vrijwilligers en de Sportraad communiceert in een kanaal tussen verenigingen en de gemeente. De gemeente moet deze gang van zaken continueren door de beschikbare middelen te blijven faciliteren. Doet zij dit niet dan zal de Sportraad of haar functionaliteit wegvallen, terwijl zij juist een grote (verhelderende) rol speelt in de koppeling tussen gemeente en maatschappij.
- **Wat is daarvoor nodig om dat te bereiken?** Samenwerking, continuïteit, waarborging.
- **Wat verwacht u van de gemeente, wat doet u zelf en wat verwacht u van anderen (welzijninstellingen / wijkverenigingen etc.)?**
- **Heeft u zelf nog aanvullingen anders dan de geformuleerde speerpunten door de gemeente?** Geen specifieke speerpunten, sport komt terug in meerdere speerpunten (2, 3, 5, 6). Enkele opmerkingen staan hieronder nog genoemd.

Wij denken dat als je het heel concreet bekijkt, de Sportraad als intermediair tussen verenigingen, gemeente en WMO-cliënten in staat zou moeten zijn contact te leggen tussen en overleg te voeren met betrokkenen. Wij kunnen initiatieven ontplooiën om mensen die op enigerlei wijze te maken hebben met WMO te stimuleren om (meer) te participeren in de 'sportmaatschappij'. Dat is namelijk onze kerntaak. We kunnen bij verenigingen horen of er bijvoorbeeld belangstelling bestaat om die mensen (meer) te integreren als vrijwilliger, of om ze bij speciale clinics zowel actief (als deelnemer) of passief (als

organisator) te laten meedoen. Daar ligt een mogelijkheid voor de Sportraad om daadwerkelijk iets bij te dragen aan de WMO problematiek.

Als we de verenigingen betrekken is het belangrijk dat zij zich serieus genomen voelen. Sportverenigingen moeten dus niet 'klakkeloos' ingezet worden om de doelen van de gemeente te bewerkstelligen. Door ze goed te informeren en bij het proces te betrekken kunnen struikelblokken uit de weg geholpen worden. Houd er hierbij wel rekening mee dat verenigingen werken met vrijwilligers, die al veel vrije tijd kwijt zijn aan hun vereniging.

Op het gebied van sport zijn er al enkele speerpunten bereikt op het gebied van ondersteuning (subsidies) en aansporing tot bewegen (toernooien, subsidies, combinatiefuncties). De Sportraad is dus al preventief bezig om mensen weg te houden uit de problematische prestatievelden. Met speerpunten één en vier heeft de Sportraad minder binding. Speerpunt 2: de Sportraad ondersteunt sportactiviteiten voor de jeugd. Speerpunt 3: de Sportraad heeft ervoor gezorgd dat vrijwilligers bij verenigingen een subsidie kunnen krijgen voor het volgen van cursussen, ook wordt jaarlijks een sportprijs uitgereikt, vaak aan de vrijwilligers (ouders, coach, grootouders) van een vereniging. Speerpunt 5: De Sportraad heeft een nieuwsbrief en website, en communiceert via de Sportkrant (3x per jaar), ALV en kernoverleggen op een laagdrempelige met de verenigingen en sporters.

De Sportraad heeft onlangs een enquête uitgezet bij de Bergense sportverenigingen. In de loop van oktober zal deze ingevuld worden en in november verwachten we de eerste resultaten. Wellicht komt er uit de enquête juist iets wat hier weer mooi op kan aansluiten. Zodra die uitslagen wat meer binnen zijn kunnen we proberen daar een draai aan te geven. Op dit moment heeft de Sportraad nog niet heel duidelijk een sportbeleid voor de komende paar jaren uitgestippeld, de vragen die hierboven gesteld worden kunnen wel als basis voor dit beleid gebruikt worden. Door de uitslag van de enquête en WMO-discussie hierin mee te nemen kan een mooie start hiertoe gemaakt worden.

Met sportieve groet,

Maaike

Sportraad
BERGEN - EGMOND - SCHOORL

Webmaster, Secretaris
maaike@sportraadbergen.nl
www.sportraadbergen.nl

Input Wmo nota gemeente Bergen vanuit Sportservice Noord-Holland

29 september 2011

Algemeen

Sport levert een belangrijke bijdrage aan een gezonde leefstijl, maar is ook belangrijk als 'cement van de samenleving'. Het is een belangrijke factor in de ontwikkeling van sociale cohesie, en daarmee een belangrijk onderdeel in het kader van de Wmo. Dit betreft zowel de deelname aan sport zelf, als het grote aantal mensen dat actief is als vrijwilliger in verenigingen. De bijdrage van sport en bewegen aan de Wmo kan worden onderverdeeld in drie domeinen.

Domein 1: Sport in de buurt

Uitgangspunt van de rijksoverheid is dat er *voor iedere Nederlander, jong of oud, passend sport- en beweegaanbod is in de eigen buurt, dat veilig en toegankelijk is* (Beleidsbrief Sport, 2011, blz. 5).

Het domein Sport in de Buurt richt zich op het realiseren van vraaggericht sport- en beweegaanbod in de buurt met publieke en private partners. Hierbij wordt door de rijksoverheid primair ingezet op de uitbreiding en verbreding van het aantal lokale professionals met een zogenoemde combinatiefunctie. Deze professionals kunnen de sportverenigingen versterken en de verbinding leggen met het onderwijs, zorg, welzijn en buitenschoolse opvang. De Buurtsportvereniging is een concreet voorbeeld waarbij de verbinding van school, sport en de buurtbewoners bijdraagt aan de leefbaarheid, sociale cohesie en preventie van probleemgedrag bij jeugdigen.

Het domein Sport in de Buurt sluit aan bij de volgende Wmo-prestatievelden:

Prestatieveld 1: Het bevorderen van de sociale samenhang en leefbaarheid in de wijken, bijvoorbeeld door voorzieningen aan te bieden voor sport en ontspanning of door initiatieven van bewoners en verenigingen te ondersteunen.

Tijdens iedere levensfase is het belangrijk dat de omgeving uitnodigt tot meer sporten en bewegen. De inrichting van buurten en wijken en het realiseren van vraaggericht sport- en beweegaanbod kan grote invloed hebben op de cohesie en leefbaarheid van buurten. Bewoners en sportverenigingen kunnen daaraan een belangrijke bijdrage leveren, indien ze daarbij worden ondersteund door een professional, zoals een combinatiefunctionaris.

Prestatieveld 2: Het ondersteunen van jeugdigen met een verhoogde kans op schooluitval en ontwikkelingsachterstanden, gericht op preventie van problematisch gedrag.

Voor jeugdigen biedt de samenwerking tussen scholen en sportorganisaties kansen voor het benutten van de kracht van sport. Sport en onderwijs horen bij elkaar en versterken elkaar. De meeste kinderen vinden sport en bewegen leuk om te doen, tijdens de gymles, op het schoolplein of via naschoolse sportactiviteiten. Daarnaast leveren sport en bewegen een belangrijke bijdrage aan de motorische, sociale én cognitieve ontwikkeling van kinderen en jongeren, met betere schoolprestaties en minder schooluitval als resultaat.

Domein 2: Sport, Bewegen en gezondheid

Sport en bewegen bevordert de lichamelijke en geestelijke gezondheid en vergroot de maatschappelijke participatie, van jong tot oud. In de landelijke gezondheidsnota 'Gezondheid dichtbij' wordt deze meerfunctie van 'bewegen' als volgt verwoord: *"Bewegen is goed voor zowel de lichamelijke als geestelijke gezondheid en hangt positief samen met de andere speerpunten. Ongezonde leefgewoonten komen namelijk vaak in combinatie voor: mensen die minder bewegen eten vaak ongezond, roken vaker en drinken vaker excessief alcohol. Bewegen leidt ook tot minder depressie en diabetes (nota gezondheidsbeleid, blz 6)"*.

Het domein 'sport, bewegen en gezondheid' richt zich met name op gezondheidspreventie bij risicogroepen, zodat zij de kans krijgen om zo goed mogelijk deel te nemen aan de samenleving. Risicogroepen zijn onder meer inactieve jeugd, jongeren en volwassenen met overgewicht, mensen met een beperking of chronisch aandoening, mensen met een psychische kwetsbaarheid en (inactieve)

ouderen. Verbinding tussen diverse beleidsterreinen staat centraal, waaronder Wmo-, gezondheidsbeleid en sportbeleid. Het snijvlak waarin geopereerd wordt, komt bijvoorbeeld naar voren in de rol die zorgverleners kunnen spelen. *"Zorgverleners geven vaak al adviezen over bewegen aan patiënten om (meer) gezondheidsklachten te voorkomen, maar zorg, preventie en sport in de buurt kunnen beter op elkaar worden afgestemd (beleidsbrief sport, blz 5). "Ook blijkt dat op het gebied van depressiepreventie, maar ook welzijn, maar weinig samengewerkt tussen de gemeenten en de eerstelijnszorg (landelijke gezondheidsnota, blz 16)".*

Sport, bewegen en gezondheid sluit aan bij de volgende Wmo- prestatievelden:

Prestatieveld 1: Het vergroten van de samenhang tussen mensen. Mensen die tot risicogroepen behoren en mensen die daartoe niet behoren.

Prestatieveld 3: Het verstrekken van informatie en advies over het sport- en beweegaanbod. Juist voor de risicogroepen is het van belang te weten waar zij terecht kunnen voor een passend sport-en beweegaanbod. Er zal geïnvesteerd moeten worden in het opzetten en onderhouden van dit aanbod en de doorverwijzing.

Prestatieveld 5: Het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer van mensen met een beperking, een chronische aandoening en/of psychische kwetsbaarheid. Met de ontwikkeling van het sport- en beweegaanbod en de doorverwijzing naar het aanbod worden risicogroepen weer teruggebracht in de sociale omgeving.

Prestatieveld 6: Verlenen van (sport)voorzieningen aan mensen met een beperking door blijvend te investeren in het samenwerkingsverband aangepast sporten (SAS).

Domein 3: Sportorganisaties en vrijwilligers

Op grond van de kanteling van de Wmo vindt een overgang plaats van claim- en aanbodgericht werken naar vraag- en resultaatgericht werken. Participatie en zelfredzaamheid van de burger staan daarbij centraal.

Op grond van vrijwillige inzet en zonder directe steun van gemeenten vormen de vrijwilligersorganisaties in de sport, de sportverenigingen, op lokaal en op wijkniveau een zeer waardevol maatschappelijk kader waarbinnen burgers met elkaar in contact komen en aldus op 'speelse' wijze participeren in het maatschappelijk verkeer. De kracht van sport is erin gelegen dat zij in het maatschappelijk middenveld opereert zonder directe overheidsbemoeienis. Zelfwerkzaamheid en zelfredzaamheid staan hierbij, met grote vanzelfsprekendheid, centraal.

Tegelijkertijd groeit binnen de sportverenigingen en hun vrijwilligers de overtuiging dat verenigingen een maatschappelijke functie vervullen en dat zij een verantwoordelijkheid hebben om nieuwe, kwetsbare maatschappelijke groepen te laten participeren binnen de verenigingen. Zij willen zich hier actief voor inzetten.

Sportverenigingen ondervinden echter grote problemen bij het werven en behouden van voldoende vrijwilligers en bij het opbouwen en in stand houden van een gezonde vrijwilligersorganisatie.

Sportverenigingen kloppen veelvuldig bij gemeenten en sportbonden aan voor ondersteuning op het gebied van vrijwilligerswerving en –beleid.

Gemeenten kunnen de sportverenigingen en hun vrijwilligers in het kader van de kanteling van de Wmo op voorwaardenscheppende wijze helpen bij het vervullen van hun rol als maatschappelijke organisatie, als ontmoetingsplaats voor burgers die gestimuleerd worden tot zelfredzaamheid. Gezonde sportverenigingen met voldoende vrijwilligers kunnen de gemeenten vervolgens helpen hun Wmo-doelstellingen te realiseren op het gebied van sociale samenhang, participatie en zelfredzaamheid. En dat binnen een omgeving waarin een gezonde en actieve leefstijl centraal staan.

Sportverenigingen geven concreet aan dat zij problemen ondervinden bij het op peil houden van de vrijwilligersorganisatie. Het is belangrijk dat de sportverenigingen zodanig versterkt worden dat deze vrijwilligersorganisaties in de sport hun rol binnen Wmo-doelstellingen van de gemeente ten volle kunnen vervullen. De focus ligt daarbij op het vergroten van participatie en zelfwerkzaamheid en zelfredzaamheid, gebaseerd op een bewezen resultaatgerichte aanpak.

Het domein Sportorganisaties en vrijwilligers heeft betrekking op de volgende twee prestatievelden van de Wmo:

Prestatieveld 1: Het bevorderen van de sociale samenhang en leefbaarheid.

Gemeenten dienen zich actief in te zetten voor de leefbaarheid in de wijken om zo de sociale samenhang en leefbaarheid te vergroten. Gemeenten doen dit bijvoorbeeld door voorzieningen aan te bieden voor zorg, welzijn, sport en ontspanning of door initiatieven van bewoners en verenigingen te ondersteunen. Sportverenigingen vervullen op wijkniveau een belangrijke sociale netwerkfunctie. Burgers van verschillende achtergronden, leeftijden en sociale klasse ontmoeten elkaar binnen de sportvereniging. Deze maatschappelijke organisaties in de sport, die vrijwel volledig functioneren op basis van vrijwillige inzet, zorgen voor binding en sociale cohesie en dragen direct bij aan de leefbaarheid van wijken.

Vanuit de sport worden steeds meer initiatieven genomen om doelgroepen die maatschappelijk in zekere zin "aan de zijlijn staan" te betrekken bij sport en bij vrijwilligerswerk in de sport. Mensen met een lichamelijke en geestelijke beperking of aandoening, sedentaire ouderen, kinderen met overgewicht, motorische achterstanden of gedragsproblemen vinden hun weg naar het sportaanbod en het vrijwilligerswerk binnen de sportvereniging.

Sportverenigingen dragen op deze wijze sterk bij aan sociale samenhang en leefbaarheid.

Prestatieveld 4: Ondersteunen van vrijwilligers en mantelzorgers.

Vanuit de overtuiging dat vrijwilligers en vrijwilligersorganisaties een belangrijke rol vervullen bij de invulling van de negen Wmo-prestatievelden, investeren gemeenten in het ondersteunen en versterken van het vrijwilligerswerk en van de lokale vrijwilligersorganisaties.

De vrijwilligersorganisaties in de sport zijn zich sterk bewust van de maatschappelijke functie die zij vervullen en tonen ook de bereidheid deze maatschappelijke functie verder op actieve wijze te ontwikkelen en te versterken. De sportverenigingen kunnen echter alleen functioneren als de vrijwilligersorganisatie goed draait. Met circa 1,5 miljoen actieve vrijwilligers is de georganiseerde sport met afstand de sector waar de meeste vrijwilligers in Nederland werkzaam zijn.

Vanuit deze wetenschap stimuleren en ondersteunen gemeenten in het kader van hun Wmo-doelstellingen het vrijwilligerswerk en vrijwilligersorganisaties in de sport en geven daarmee een impuls aan deze onmisbare en vitale schakel van de 'civil society'.